

anliggende og ikke også et anliggende for det borgerlige Danmark, for det officielle Danmark, er rent og skært hykleri.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ganske kort. Jeg er blevet spurgt, om jeg var tilfreds med statsministerens svar vedrørende arkivadgang. Jamen jeg har ikke fået svaret endnu, jeg venter på det og håber da, at jeg vil blive glad for det.

Så går jeg ud fra, at det var en fortalelse, da hr. Keld Albrechtsen sagde: Krænkelser af menneskerettigheder skal kritiseres, hvor som helst de bliver begået. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at her er der ikke tale om menneskerettighedskrænkelser, det var i og for sig ikke det, der var mit anliggende. Det, der er tale om, er vores egen historiske eksistens som danskere. Det, der er tale om, er, om vores egen allernærmeste historie skal fejes ind under gulvtæppet.

Det var ikke et spørgsmål om menneskerettigheder. Det var et spørgsmål om, hvorvidt løgnens regime fra den kolde krig skal have lov til at fortsætte.

Endelig vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, at ja, det er rigtigt, at stater og menneskenes børn nu engang er sådan, at de plejer omgang med de værste forbrydere af hensyn til markedet og af hensyn til det internationale sammenhold. F.eks. ser vi jo, hvordan Danmark bliver ved med at dyrke Kommunistkina og rette ind til højre efter Kommunistkina og genere det stakkels Taiwan, hvor der faktisk er demokrati og frihed, og det gør man, fordi man har et stort marked, som man ikke rigtig tør gøre noget ved.

Men jeg vil da pege på, at den virkelig skændige plejen omgang med forbryderregimet under den kolde krig var Socialdemokratiets vending, da Kjeld Olesen pludselig rettede ind efter meldingerne fra Arne Treholt i Norge, og hvor så det danske Socialdemokrati og det vesttyske Socialdemokrati omgående ændrede kadencen og ændrede en hæderlig socialdemokratisk sikkerhedspolitik til noget opportunistisk mismask, der førte til fodnotepolitikken.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det glæder mig, at vi kan være enige om, at historien ikke skal fejes ind under gulvtæppet. Alligevel undrer det mig, at hr. Jesper Langballe bliver ved med at sige, at der er ting, der ikke er så interessante.

Forstår hr. Jesper Langballe da ikke, at når der var nogle, der var venstreorienterede i 1970'erne, skyldtes det bl.a., at der var folk i det her Folketing, bl.a. fra det parti, hvor hr. Jesper Langballes partiformand kommer fra, som uafledelig støttede apartheidregimet i Sydafrika, og der faktisk var et flertal i det her Folketing, som gang på gang stemte mod skærpeelse af sanktionerne? Bare spørg udenrigsministeren og statsministeren, de ved det.

Og når der var folk, der var venstreorienterede i 1980'erne, var det bl.a., fordi der var et flertal i det her Ting, bl.a. også fra de partier, som statsministeren og udenrigsministeren kommer fra, som uafledeligt holdt hånden over morderne i Pol Pot-regimet i Kampuchéa. Gang på gang blev hånden holdt over det regime fra den danske regerings side og fra de danske repræsentanters side. En skandale.

Derfor var der folk, der sagde, at det er for meget. Det skal vi da også have undersøgt. Vi skal have det hele undersøgt. Kan vi blive enige om det, så lad os komme i gang. Ellers er det bare propaganda.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

I virkeligheden kan man godt få lidt ondt både af hr. Jesper Langballe og af Dansk Folkeparti – hvad der sjældent er lejlighed til – sådan af humane grunde.

Kl. 14.50

Man troede, man havde en sag, og så går man herop på talerstolen og laver et så enøjet, fordrejet oplæg, at overhovedet enhver, der er optaget af nogen form for forskning, må sige: Det her er dybt pinligt at overvære.

Noget af det, der var med til at vække mit politiske engagement, var diskussionen om Sydafrika. Apartheidssystemet, der blev væltet i 1994. Hvad oplever man så? Man oplever, efter det er væltet, da Nelson Mandela besøger Folketinget, at alle, der ikke havde gjort sig umage med at lægge det system for had, mens tid var, inklusive Dansk Folkepartis formand, står i front for at få lov at trykke manden i hånden.

Er det ikke også sådan nogle historier, vi har brug for at få kigget på, hvis opgaven er at få beskrevet hele billedet og ikke kun det ekstremt forvrængede billede? Billedet, som hr. Jesper Langballe fremlagde her, og som i sandhed nødvendiggør fri forskning.